

Nakon poduže pauze pao je dogovor da se barem dio ekipe trzne i sjuri u poznato nam područje. Tako je odrađen vikend 02.-03. veljače 2013. Pošto je većina ekipe u petak navečer profeštala Šljivin ročkas i dobro se zabavila, uzročno posljedična veza je izazvala startanje u netipičnom subotnjem terminu – kasno popodne i , osim Zuruba, koji je s mladom damom Ninom ujutro zbrisao na Plitvice na fotosession. Alan Meli i ja u već spomenutom popodnevnom terminu i pretovarenom Golfu također krenusmo put Drežnika.

Naravno da nas je veći dio puta pralo loše vrijeme na cesti, tek nadomak Rakovice stanje se popravilo. I to nije trajalo dugo. Tek što smo sjeli kod Željke u kafiću, stigao je snježni kijamet i ovamo. Pravi zimski ugođaj gusto padajućeg snijega za pamćenje. Tada nam je sinula ideja da skoknemo, unatoč mećavi do Kukuruzovića špilje i provjerimo stanje tamo, jer smo sutra imali namjeru zaroniti, dok ima vode.

Prava avantura bila je uopće stići do Vaganca, ali smo i dalje krenuli izazivati vraga i spustili se prvo do pred most, pa do zadnje kuće pored Kukuruzovićke. Lijepo smo se iznenadili vidjevši poplavljen most i ogromnu količinu vode što teče preko njega silovitom brzinom. Ipak smo se probili do samog izvora i pofotkali izvor koji je više podsjećao na gejzir, dok bi se nizvodno po koritu komotno mogao voziti kajak na brzim vodama (samo da nema toliko granja i sitnih prepreka poput ograde na mostu).

